

Ved midsommertide

(A. Wallenius: Om sommaren sköna)

trad / overs. Flemming Meng.

Em Am H⁷

Ved mid - som - mer - ti - de, i som - mer - sols brand, når

4 Em Am A^{#dim} H⁷ Em

Vej - le Fjord blå - ner og smi - ler. Når I - bæk og Trel - de og

7 Am H⁷ Em Am A^{#dim} H⁷

Ro - sen - vold strand i som - mer - nat - søvn - dø - sen hvi - ler. Gud

10 G Am H⁷ G Em⁷

glæ - de og styr - ke de folk, som be - bor, Gud glæ - de og styr - ke de

13 A D H⁷ Em H⁷ A Em

folk, som be - bor dens strand - en - ge, sko - ve og kys - ter.

2. Om sommerens skønhed i solsortens sang
vi hører langs skrænter så stejle.
Og hen over fjorden går solen sin gang,
den vil sig i bølgerne spejle.
Gud glæde og styrke..

3. Og havnen i Kulvig, den vidner nu stumt
om fortids huseren på Næsset,
hvor Trelde blev skovet af Harald Munk Plum
og siden i fragtbåde læsset.
Gud glæde og...

4. Naturen har sejret på Trelde igen
og også mod nord langs med kysten,
hvor træer til hvirken kan give sig hen,
når vinden vil låne dem røsten.
Gud glæde og...

5. Mod syd ligger sommerhuslandet bredt ud,
fra Andkær og helt til Høllsminde,
og dér bringer hindbær- og rosenduft bud
om midsommerdvalen i sindet.
Gud glæde og styrke...

6. Og bjerget i Hvidbjerg – så blændende hvidt -
et tindrende tegn på en sommer,
der fanger vort hjerte og griber os blidt
hvert forår, når tyl-natten kommer.
Gud glæde og styrke...

7. Alt dette blev skrevet en midsommerdag
i Mørkholt med solskin på Vænget,
på Hagen i magsvejre med lyst og behag
og blikket mod fjord, skov og enge.
Gud glæde og styrke.